

چرا باستان‌شناسان از باز کردن مهر و موم مقبره باستانی ۲۲۰۰ ساله در چین وحشت دارند؟

در حالی که حدود نیم قرن از کشف آرامگاه نخستین امپراتور چین می‌گذرد، باستان‌شناسان هنوز از باز کردن مهر و موم مقبره شخصی وی اجتناب می‌کنند.

در حالی که حدود نیم قرن از کشف آرامگاه نخستین امپراتور چین می‌گذرد، باستان‌شناسان هنوز از باز کردن مهر و موم مقبره شخصی وی اجتناب می‌کنند. مجسمه‌های «لشکر سفالین» شامل بیش از ۷ هزار سرباز، ۵۲۰ اسب و ۱۳۰ کالسکه نظامی می‌شود. در رشته حفاری‌ها تاکنون، بیش از ۲ هزار پیکره از زیر خاک بیرون آورده شده‌اند. به اعتقاد باستان‌شناسان این ارتش سفالی ماموریت داشته تا از «چین شی هوانگ»، نخستین امپراتور چین در سال‌های ۲۲۱ تا ۲۱۰ قبل از میلاد، در جهان پس از مرگ محافظت کند. هر چند تا کنون بخش‌های بزرگی از گورستان اطراف مقبره کاوش شده است، با این حال مهر و موم ۲ هزار ساله مقبره خود امپراتور تا کنون باز نشده است.

پایگاه خبری تحلیلی انتخاب: در حالی که حدود نیم قرن از کشف آرامگاه نخستین امپراتور چین می‌گذرد، باستان‌شناسان هنوز از باز کردن مهر و موم مقبره شخصی وی اجتناب می‌کنند.

در سال ۱۹۷۴ میلادی، کشاورزان در یک مزرعه دورافتاده در ناحیه لینگتونگ در استان شآنشی چین به طور تصادفی با یکی از مهمترین اکتشافات باستان‌شناسی تمام دوران‌ها مواجه شدند.

آنان در حین شخم زنی زمین بخش‌هایی سفالی از مجسمه یک انسان را پیدا کردند که از خاک رس ساخته شده بود، این مجسمه اما تنها نوک کوه یخ محسوب می‌شد.

حفاری‌های باستان‌شناسی بعدی نشان داد که این مزرعه بالای گودال عظیمی قرار داشته است که هزاران مجسمه سفالی در اندازه واقعی از سربازان و اسب‌های جنگی در آن به خاک سپرده شده‌اند.

مجسمه‌های «لشکر سفالین» شامل بیش از ۷ هزار سرباز، ۵۲۰ اسب و ۱۳۰ کالسکه نظامی می‌شود. در رشته حفاری‌ها تاکنون، بیش از ۲ هزار پیکره از زیر خاک بیرون آورده شده‌اند.

به اعتقاد باستان‌شناسان این ارتش سفالی ماموریت داشته تا از «چین شی هوانگ»، نخستین امپراتور چین در سال‌های ۲۲۱ تا ۲۱۰ قبل از میلاد، در جهان پس از مرگ محافظت کند.

هر چند تا کنون بخش‌های بزرگی از گورستان اطراف مقبره کاوش شده است، با این حال مهر و موم ۲ هزار ساله مقبره خود امپراتور تا کنون باز نشده است. در واقع محوطه اصلی این آرامگاه، که به اندازه یک زمین فوتبال (times;۹۸&۱۰۰ متر) است، سال‌هاست پلمب شده و دست نخورده باقی مانده است.

اما چرا باستان‌شناسان برای کاوش این آرامگاه تردید دارند؟

یک دلیل این است که درهم شکستن مقبره و ورود به آن می‌تواند خطرات فوری و مرگبار را برای افراد به همراه داشته باشد.

«سیما چیان»، کاتب بزرگ دودمان «هان» و پدر تاریخ‌نگاری در چین باستان، در گزارشی که حدود یکصد سال پس از مرگ این امپراتور نوشته آورده است که در مقبره تله‌هایی کار گذاشته شده تا هر متجاوزی را به قتل برساند.

او در بخش زندگی‌نامه چین شی هوانگ در فصل ۶ کتاب «شیجی» خود نوشته است: «مقبره از آثار نادر و گنجینه‌های شگفت‌انگیز پر شد. به صنعتگران دستور داده شد تیرهایی بسازند تا به طرف هر کسی که وارد مقبره می‌شود پرتاب شود. مکان به گونه‌ای طراحی شد تا [در برابر متجاوزان] رودی از جیوه همچون رود یانگ‌تسه و زرد به راه بیاندازد.»

باستان‌شناسان می‌گویند حتی اگر سلاح‌های متعلق به ۲ هزار سال پیش از کار افتاده باشند، سیلابی از مایع سمی جیوه می‌تواند حفاران را در معرض مسمومیت جدی قرار دهد. البته این نیز ممکن است که آن چه روایت شده یک تهدید توخالی بیشتر نباشد، با این حال تحقیقات علمی که غلظت جیوه را در اطراف مقبره بررسی کرده‌اند نشان می‌دهند که سطح جیوه در این مکان بسیار بالاتر از آنچه بوده است که در یک قطعه زمین معمولی انتظار می‌رود.

محققان در یک مقاله علمی که در سال ۲۰۲۰ منتشر شد نوشته اند: «ممکن است جیوه بسیار فرار از طریق شکاف هایی که در طول زمان در مقبره ایجاد شده نشت کرده باشد. تحقیقات ما نشان می دهد که آرامگاه هرگز باز یا غارت نشده است.»

برای دست زدن به مقبره یک دلیل دیگر نیز وجود دارد. در حقیقت باستان شناسان بیم آن را دارند که حفاری و کاوش به آرامگاه آسیب برساند و اطلاعات حیاتی تاریخی در این فرایند از دست برود.

در حال حاضر تنها می توان از تکنیک های باستان شناسی تهاجمی برای ورود به مقبره استفاده کرد، امری که خطر زیادی دارد و می تواند منجر به وارد آمدن خسارات جبران ناپذیر شود.

یک مثال در این باره، از بین رفتن رنگ اشیاء در اثر تماس با جریان هوای تازه است. در جریان کاوش های باستانی ارتش سفالین، رنگ استفاده شده روی سطح بعضی از مجسمه ها شروع به پوسته پوسته شدن و سپس ناپدید شدن کرد. این رنگ ها در اثر برخورد با هوای خشک منطقه پس از ۱۵ ثانیه شروع به جمع شدن کرده و پس از ۴ دقیقه فرایند پوسته پوسته شدن آن شروع می شود.

آسیب به اشیای باستانی در حین حفاری های غیراصولی یکی از موارد عمده ی از بین رفتن میراث های تاریخی در جهان به شمار می رود. یکی از آشکارترین نمونه های این دست حفاری ها، کاوش های باستان شناسی در شهر تروآ در دهه ۱۸۷۰ توسط هاینریش شلیمان است.

او که یک باستان شناس آماتور بود با عجله و ساده لوحی خود، تقریباً تمام آثار شهری که قصد کشف آن را داشت از بین برد. باستان شناسان اما این بار نمی خواهند اشتباهات گذشته را دوباره تکرار کنند.

دانشمندان در مرحله کنونی ایده استفاده از تکنیک های غیر تهاجمی خاصی را برای بررسی اشیاء داخل مقبره مطرح کرده اند. یک ایده استفاده از «میون» ، ذرات بنیادی زیراتمی حاصل از برخورد ذرات موجود در اتمسفر زمین با پرتوهای کیهانی، است که با آن می توان همچون یک پرتو ایکس پیشرفته از جداره مقبره نفوذ کرد و به داخل آن نگاه انداخت.

ایده های دیگری نیز مطرح شده است، با این حال تصمیم گیری نهایی و اجرایی شدن آنها تا کنون بسیار کند پیش رفته و رازهای مقبره ۲۲۰۰ ساله هنوز در بسته باقی مانده اند. رازهایی که انتظار می رود در آینده نزدیک سرانجام کشف شوند.

منبع: یورونیوز